



## RESSÒ DE LA PARAULA

# La pau amb vosaltres



**D**éu meu, quantes vegades ens hem saludat amb aquestes paraules! I sonen molt millor en començar l'any, quan el futur està ja present, almenys en la intenció i en el desig sincer.

Encara sonaven més belles en boca dels àngels, quan saludaven els pastors i tota la humanitat:

«Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que Déu estima.» (Lc 2,14)

Ningú assaborirà més aquestes paraules que aquell que tingui fam de veritable pau. No bastarà que hom sofreixi pels conflictes i les seves conseqüències, sinó que caldrà un autèntic anhel que aquests conflictes «es resolguin» per la via de la pau i no de les transaccions o de la victòria del més fort. És una llàstima que la proclama al realisme i al seny ens impedeixin cridar aquesta salutació amb profunda i intensa convicció. No volem passar-nos d'il·lusos i ingenus: la realitat de la convivència familiar, social o política, la fuetada incessant de la guerra, les lluites i enfrontaments d'interessos grupals i ideològics ens tempten cada dia a sucumbir al pessimisme. I què dir de la violència criminal perpetrada en nom de Déu?

¿Podrem encara intercanviar aquesta bella salutació sense que soni a formalitat litúrgica o a paraules convencionals, fins i tot entre persones d'edat madura, que tenen al darrera tantes frustracions?

Heus aquí com solucionen aquest problema molts homes i dones de tot el món: imaginar o afir-



mar un món «en el cel» on s'hi és feliç, un món de pau i harmonia; la terra és lloc de sofriment, es nega, se suporta o s'ha de superar mitjançant tècniques, productes evasius o ritus. Així, algunes teràpies, espiritualitats, religions o tota classe d'«experiències de vertigen», com diria un filòsof. Uns altres preferiran lluitar aferrissadament per canviar aquesta terra, perquè ja no hi hagi més sofriment...

¿Som conscients del que realment significa la fe cristiana, concretament el misteri de l'Encarnació que celebrem? Significa que en Jesucrist el cel i la terra s'han vinculat en una abraçada (matrimoni) indissoluble. Per aquest motiu cel i terra, tot i romandre diferents, no solament no són estranys entre si, sinó que existeixen l'un en l'altre: Jesús és per a nosaltres el cel i per al cel és la humanitat.

És per això que la salutació dels àngels està plenament justificada, té tot sentit, és veritat. En Jesucrist Déu és glorificat i la terra pot ja viure la pau. Les dues coses s'uneixen en un mateix esdeveniment.

En conseqüència, podem dir que Déu és glorificat quan a la terra hi ha pau; i també que a la terra hi ha pau quan Déu és glorificat. I podem imaginar el que passa quan no hi ha pau a la terra o quan Déu no és glorificat.

Hem de preguntar-nos per què fracassem en els intents innumbrables de construir la pau. Potser oblidem que necessitem la reconciliació entre el cel i la terra, tant com la reconciliació entre els éssers humans. El millor argument per convèncer-nos d'això és fer l'experiència:

«Apropa't a Jesucrist, reconcilia't amb Déu i veuràs com el proïsme deixa de ser un enemic per esdevenir germà.»

Llavors Déu serà glorificat.

† **Agustí Cortés Soriano**  
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat



(Escrit original del 4 de gener de 2015)

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# L'Evangelí de la Salut

L'experiència de malaltia i patiment és una experiència intrínsecament humana, però a la vegada intrínsecament espiritual i religiosa; ens posa en contacte amb la pròpia vulnerabilitat i fragilitat davant del patiment, però també amb la força sanant de la fe i de les creences; de la solitud en la malaltia, ens apropa molts cops al consol, a l'exercici de l'art de cuidar, acollir, acompanyar. Per que hi ha formes sanes de viure la malaltia i formes molt maltesses de viure la salut.

Avui en dia, el mot «salut» està de moda, és un lema publicitari per vendre tota mena de productes, dona lloc a revistes monogràfiques, i és la penyora actual per la que fem els més inversemblants sacrificis. Més enllà de modes, Crist ens transmet una nova aproximació a la vivència de la salut de forma in-

tegral, lligada inexorablement al nostre projecte de vida i de plenitud. La força sanant de Jesús no és un fet anecdòtic o marginal, sinó és un dels eixos centrals i més característics del seu missatge. Per que Jesús ens revela un Déu de la salut, la sanació i la salvació, l'itinerari de salut com itinerari de vida plena, l'Evangelí de la Salut.

És important interpellar-nos de quina salut ens parla Jesús i amb quines actituds de curació s'atansa als malalts o deixa que se li apropin. Jesús no cura sols malalties, cura persones i les retorna al servei als altres, a la comunitat a la vida, no és sols treure la malaltia sinó que les curacions de Jesús, impliquen un canvi de vida integral: una sanació.

Sentir-se tocat per Jesús és sentir-se transformat, de forma integral, plena i profunda. De trobar segure-

tat enfront de la incertesa, comprensió enfront de la desorientació, confiança enfront de l'amenaça, estima enfront de la fragilitat, sentit enfront de la percepció de caos.

Sanar no és sols quedar-se sense una malaltia i la persona queda curada. La sanació implica la transformació de la persona, passant d'impur a digne, d'exclòs a inclòs, d'inútil a servidor, d'allunyat a testimoni.

Més enllà de la guarició de les dolències o la desaparició de les lesions, Jesús toca a tota la persona, i a partir d'aquesta experiència la persona queda transformada, sanada.

**Montserrat Esquerda**

Directora de l'Institut Borja de Bioètica  
i Delegada de Salut del Bisbat de Lleida



## ECO DE LA PALABRA

## La paz con vosotros

**D**ios mío, cuántas veces nos hemos saludado con estas palabras! Y suenan mucho mejor al comenzar el año, cuando el futuro está ya presente, al menos en la intención y en el deseo sincero.

Todavía sonaban más bellas en boca de los ángeles, cuando saludaban a los pastores y a toda la humanidad:

«Gloria Dios en lo alto del cielo y en la tierra paz a los hombres que Dios ama.» (Lc 2,14)

Nadie saboreará más estas palabras que quien tenga hambre de verdadera paz. No bastará que uno sufra por los conflictos y sus consecuencias, sino que hará falta un auténtico anhelo de que estos conflictos «se resuelvan» por la vía de la paz y no de la las componendas o de la victoria del más fuerte. Es una lástima que la llamada al realismo y a la sensatez nos impidan gritar este saludo con profunda e intensa convicción. No queremos pasarnos de ilusos e ingenuos: la realidad de la convivencia familiar, social o política, el latigazo incesante de la guerra, las luchas y enfrentamientos de intereses grupales e ideológicos nos tientan cada día a sucumbir al pesimismo. Y, ¿qué decir de la violencia criminal perpetrada en nombre de Dios?

¿Podremos todavía intercambiar este bello saludo sin que suene a formalidad litúrgica o a palabras convencionales, incluso entre personas de edad madura, que tienen tras de sí tantas frustraciones?

He aquí cómo solucionan este problema muchos hombres y mujeres de todo el mundo: imaginar o afirmar un mundo «en el cielo» donde se es feliz, un mundo de paz y armonía; la tierra es lugar de sufrimiento, se niega, se soporta o se ha de superar mediante técnicas, productos evasivos o ritos. Así, algunas terapias, espiritualidades, religiones o toda clase de «experiencias de vértigo», como diría un filósofo. Otros preferirán luchar encarnizadamente por cambiar esta tierra para que ya no haya más sufrimiento...

¿Somos conscientes de lo que realmente significa la fe cristiana, concretamente el misterio de la Encarnación que celebramos? Significa que en Jesucristo el cielo y la tierra se han vinculado en un abrazo (matrimonio) indisoluble. De ahí que cielo y tierra, aun permaneciendo distintos, no sólo no son extraños entre sí, sino que existen el uno en el otro: Jesús es para nosotros el cielo y para el cielo es la humanidad.

Es por eso que el saludo de los ángeles está plenamente justificado, tiene todo sentido, es verdad. En Jesucristo Dios es glorificado y la tierra puede ya vivir la paz. Las dos cosas se unen en un mismo acontecimiento.

En consecuencia, podemos decir que Dios es glorificado cuando en la tierra hay paz; y también que en la tierra hay paz cuando Dios es glorificado. Y podemos imaginar lo que pasa cuando no hay paz en la tierra o cuando Dios no es glorificado.

Hemos de preguntarnos por qué fracasamos en los intentos innumerables de construir la paz. Quizá olvidamos que necesitamos la reconciliación entre el cielo y la tierra, tanto como la reconciliación entre los seres humanos. El mejor argumento para convencernos de ello es hacer la experiencia:

«Acércate a Jesucristo, reconcíliate con Dios y verás cómo el prójimo deja de ser un enemigo para convertirse en hermano.»

Entonces Dios será glorificado.

† **Agustí Cortés Soriano**  
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

(Escrito original del 4 de enero de 2015)

## VIDA DIOCESANA

## 15 anys del traspàs de Rosa Deulofeu

**R**osa Deulofeu i González (29 d'abril de 1959 - 5 de gener de 2004) va ser una laica barcelonina, lliurada de manera exemplar a ajudar i propagar el missatge cristià entre els joves de tota condició.

Cada any, en l'aniversari del seu funeral, celebrat el 7 de gener de 2004 a la Parròquia de Sant Agustí, els familiars i amics de la Rosa celebren una eucaristia en la seva memòria. Aquesta eucaristia —així com altres actes organitzats per l'Associació Rosa Deulofeu— ajuda a mantenir més viva i actual la seva memòria. Enguany, recordant els 15 anys del seu traspàs tindrà lloc, el dilluns dia 7 de gener a les 19 h, a la mateixa Parròquia de Sant Agustí, de Barcelona (Plaça Sant Agustí, 2 - Metro línia 3, estació Liceu).



Rosa Deulofeu, que és «serventa de Déu», en el recorregut de la causa de beatificació oberta l'any 2009 per l'Arquebisbat de Barcelona, es dedicà a l'educació en el lleure, a la formació de monitors i directors de lleure i a la pastoral de joventut. Aquesta darrera tasca la realitzà com a

delegada de Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona, al llarg de més de 10 anys, i també des del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Va col·laborar i participà en diverses entitats (Moviment de Centres d'Esplai Cristians, Escola de l'Esplai, Curssets de Cristiandad, Moviment Cristià de Joves, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes...), va col·laborar amb Ràdio Estel i va ser membre del Concili Provincial Tarraconense de 1995.

## V Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica a Mons. Piero Marini

**E**l Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha atorgat el V Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica a Mons. Piero Marini, arquebisbe titular de Martirano i president de la Comissió Pontifícia per als Congressos Eucarístics Internacionals. Així ho va fer públic el passat mes de desembre, tot i que el lliurament tindrà lloc en les properes setmanes, en una data pròxima a l'aniversari del traspàs del bisbe Tena, que va ser el 10 de febrer de 2014.

Amb aquest memorial es vol posar en relleu el servei de Mons. Marini, al llarg de més de 50 anys, en l'aplicació de la renovació litúrgica impulsada pel Concili Vaticà II. El 1965, el jove prevere Piero Marini va ser cridat a Roma per Annibale Bugnini, secretari del grup de treball encarregat de desenvolupar la concreció de les orientacions de la Constitució sobre la sagrada litúrgia (Sacrosanctum Concilium, 1963), que posava les bases de la renovació litúrgica conciliar. Una tasca que finalment s'integrà dins la Congregació per al Culte Diví, on Piero Marini va treballar al costat de teòlegs i liturgistes que esdevingueren veritables punts de referència del Concili Vaticà II. La tasca, però, per la qual Mons. Piero Marini és més conegut, és per la seva feina com a mestre de les celebracions litúrgiques pontificies



durant vint anys, des del 1987 fins al 2007, amb els papes Joan Pau II i Benet XVI.

Les celebracions del Papa, tant a Roma com a la resta del món, àmpliament difoses pels mitjans de comunicació, han estat una forma de transmetre els principis conciliaris: despullant de qualsevol signe d'ostentació o de poder mundà la figura

del Papa celebrant per accentuar el seu caràcter pastoral i ministerial; realçant els signes propis de l'Eucaristia i promovent la participació dels fidels, insistint en els termes que expressen la unitat de l'Església i alhora incloent-hi elements propis de l'expressió cultural de cada Església local.

El Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica va ser creat per mantenir viva la memòria del bisbe Pere Tena (1928-2013), fundador del CPL i pedagog de la litúrgia, per promoure tot allò que ajuda a viure la litúrgia de l'Església en el nostre món actual, i per recordar de manera constant la importància de la pastoral litúrgica en la vida cristiana.

En les edicions anteriors, el Memorial es concedí a l'Abadia de Montserrat (2015), al bisbe Julián López i al pare Joan Maria Canals (2016), a l'arquebisbe de Puebla, Mons. Víctor Sánchez (2017) i a la Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina (2018).

## TWITTER DEL PAPA FRANCESC



**@Pontifex:** «Sant Pau ens dona un consell molt pràctic per tal de conservar la unitat: "suportar-se mútuament amb amor"» (27 d'octubre).

**@Pontifex:** «El futur el faràs tu amb les teves mans, amb el teu cor, amb el teu amor, amb les teves passions, amb els teus somnis. Amb els altres» (27 d'octubre).

**@Pontifex:** «Voldria dir als joves: disculpeu-nos si sovint no us hem escoltat; si, en comptes d'obrir-vos el cor, us hem omplert les orelles» (28 d'octubre).

**@Pontifex:** «La fe és vida: és viure l'amor de Déu que ens ha canviat l'existència. La fe és qüestió de trobada, no teoria» (28 d'octubre).





# L'Església catòlica a Catalunya

**E**l mes de desembre passat la Conferència Episcopal Tarraconense va fer públic un fulletó que recull de forma gràfica i sintètica la vida i l'acció de l'Església a Catalunya a l'actualitat.

És un tipus d'informació similar a una memòria d'activitats, com la que a nivell diocesà vam publicar el mes de novembre 2017 o com la que presenta cada any la Conferència Episcopal Espanyola.

El fulletó es pot consultar *online* al web del nostre bisbat i també al de la CET, [www.tarraconense.cat](http://www.tarraconense.cat), però en resum, les dades principals són les següents:

- L'Església a Catalunya s'estructura en 10 diòcesis que integren 2.117 parròquies ateses per 1.564 preveres, als que cal afegir l'activitat de 5.764 religiosos, diaques permanents i milers de laics i laiques.
- Hi ha també centenars de monestirs i comunitats de vida consagrada que realitzen la missió de l'Església des de camps com l'educació, la formació, l'assistència sanitària i social. També la dedicació d'entitats religioses, confraries, associacions, moviments...
- L'Església a Catalunya és una Església que s'obre a la missió arreu del món, que atén l'administració dels sacraments a les parròquies amb més de 4.000 celebracions del matrimoni cada any, quasi 20.000 baptismes, 17.248 celebracions de primera comunió i 6.351 administracions del sacrament de la confirmació. Hi ha 7.758 catequistes que atenen la catequesi a les parròquies.
- Es fa present als hospitals i a les residències d'ancians, i també a les presons. Presta atenció i acompanyament a famílies, joves, immigrants, refugiats, dones del carrer, gitanos, apostolat del mar, la pastoral de la carretera...
- Càritas amb més de 13.000 voluntaris atén persones en tots els àmbits caritatius i assistencials, i a més altres institucions catòliques d'ajut als pobres i marginats, fan que l'Església catòlica sigui la institució que més treballa en aquest camp al nostre país.
- En l'àmbit de l'ensenyament, l'Església presta un servei molt gran a través de 381 centres educatius catòlics que atenen més de 237.000 infants i joves.
- Té cura de les esglésies parroquials i les catedrals, els monestirs i els convents, molts d'ells obres d'art de primer nivell. La dedicació a la cultura (arquitectura, escultura, pintura, música...) des de l'Església és impressionant. I ho fa amb pocs recursos, proporcionant importants estalvis a l'Estat i un gran servei al poble.
- L'Església fomenta i purifica la pietat popular. Milers d'aplecs, processons, trobades, jubileus... es fan al voltant de la devoció cristiana a Jesucrist, la Mare de Déu o els sants.
- L'Església realitza la seva tasca amb la dedicació de moltes persones. Gràcies a la X de la Declaració de la Renda arriba a les diòcesis catalanes el 22% dels seus recursos econòmics. És així com els catalans que ho desitgen destinen el 0,7% dels seus impostos a sostenir la tasca de l'Església. La resta dels recursos de les diòcesis provenen d'altres fonts, com les aportacions voluntàries dels fidels i la gestió dels seus propis recursos.
- Les diòcesis amb seu a Catalunya agraeixen, un any més, el compromís de totes les persones que col·laboren d'alguna manera en la realització de la seva tasca, lliurant el seu temps, el seu treball, el seu coneixement i els seus recursos, i marcant la X a favor de l'Església.



# Nomenaments parroquials

**M**ons. Agustí Cortés Soriano, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, amb data d'avui, 18 de desembre de 2018, ha signat els següents

- nomenaments parroquials a la Vicaria del Llobregat:
- Mn. Frederic Esteve Cañameras, rector de la Parròquia de Sant Joan, de Viladecans.
  - Mn. Manuel Gómez Garrido, adscrit amb facultats de vicari a la Parròquia de Santa Maria de Salas, de Viladecans.
  - Mn. Josep M. Gómez de Perugia, DP, diaca adscrit a les parròquies de Sant Joan i Santa Maria Magdalena, de Viladecans.
  - Mn. Sebastià Payà Sánchez, DP, diaca adscrit a la Parròquia de Sant Climent, de Sant Climent de Llobregat.



## Continuen amb el nomenament:

- Mn. Joan Puig Mas, com a rector de les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat, de Viladecans i Sant Climent, de Sant Climent de Llobregat.
- Mn. Frederic Esteve Cañameras, com a rector de la Parròquia de Santa Maria Magdalena, de Viladecans.
- Mn. Celestino Bravo Nieto, com a rector de la Parròquia de Santa Maria de Salas, de Viladecans.
- Mn. Manuel Gómez Garrido, com a rector de la Parròquia de Sant Nicasi, de Gavà.
- Mn. Jaume Boguñà Casals, com a adscrit a la Parròquia de Sant Climent, de Sant Climent de Llobregat.
- Mn. Sebastià Payà Sánchez, DP, com a diaca adscrit a la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, de Viladecans.
- Mn. Joan Josep Castaño Santos, DP, com a diaca adscrit a la Parròquia de Sant Joan, de Viladecans.

## AGENDA

- **Curs «Jesús de Natzaret».** L'Equip de Pastoral Obrera de Sant Boi de Llobregat (EPO) organitza aquest curs que es desenvolupa en diverses sessions. La quarta tindrà lloc el 10 de gener, a les 19.45 h, a la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret de la ciutat. Anirà a càrrec de Pili Calle, teòloga, professora de religió i militant de la GOAC i el tema serà «Qui va ser realment Jesús de Natzaret?».
- **Recés a la Casa de Betània.** Diumenge 20 de gener. Obert a tothom. Predicarà Mn. Fernando Maristany, pvre. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat.

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 7. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.
- 8. □ Dimarts** [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.
- 9. □ Dimecres** [1Jo 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prevere i mr. (859) mossàrab;

- sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.
- 10. □ Dijous** [1Jo 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22]. Sant Agató, papa (sicília, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).
- 11. □ Divendres** [1Jo 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. *Urgell*: Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg.; sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg., beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prevs. dominicans.
- 12. □ Dissabte** [1Jo 5,14-21 / SI 149 / Jo 3,22-30]. Sant Arcadi, mr.;

- sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martino de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere Francesc Jamet, prev.; sant Elred, abat cistercenc.
- 13. □ Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / SI 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3, 15-16.21-22)]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

# Epifania del Senyor (C)

## COMENTARI

### Jesucrist Salvador de tots els pobles de la terra



La festa d'avui coneguda popularment com el «dia dels Reis» la litúrgia l'anomena «l'epifania (manifestació) del Senyor». És el sentit d'aquesta festa: Déu que, en Jesucrist, es manifesta com a Salvador a tot els pobles. Ho diu clarament Pau en la segona lectura: *Per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat. El secret és aquest: que des d'ara per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.*

En altres paraules avui celebrem que Déu ha manifestat el seu amor i la seva elecció a tots els homes i dones del món, no només als del poble escollit. Tots estan cridats a participar d'un mateix cos, del mateix poble. És l'epifania de Déu al món. El nostre Déu estima tots els homes i dones de la terra.

Per això ja Isaïes exclama meravellat, adreçant-se a Jerusalem: *Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els seus fills, duen als braços les teves filles.* Originalment el text feia referència al retorn a Jerusalem dels exiliats però té una dimensió messiànica que ens permet aplicar-lo a Crist en qui es realitza plenament la profecia: Ell és la llum de tots els pobles de la terra i tothom busca aquesta llum.

I aquest és el sentit de l'evangeli amb la narració dels mags que venen d'Orient (per tant, no són del poble escollit) i que descobreixen en Jesús al Déu (encens) fet home (mirra) i al Rei del món (or). *Prostrats a terra (senyal d'adoració), li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li: or, encens i mirra.* Ells representen tots els pobles de la terra als quals Déu s'ha revelat. Però ells, al contrari d'Herodes, el van saber buscar i per això el van trobar. Cal buscar la llum de Betlem.

Mn. Jaume Pedrós

#### ► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 60,1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madián i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

#### ► Salm responsorial (71)

R. *Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.*

#### ► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 3,2-3a.5-6)

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

#### ► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,1-12)

Quan va néixer Jesús a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge.» El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: "Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble".» Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.» Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra. Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

#### ► Lectura del libro de Isaías (Is 60,1-6)

¡Levántate y resplandece, Jerusalén, porque llega tu luz; la gloria del Señor amanece sobre ti! Las tinieblas cubren la tierra, la oscuridad los pueblos, pero sobre ti amanecerá el Señor y su gloria se verá sobre ti. Caminarán los pueblos a tu luz los reyes al resplandor de tu aurora. Levanta la vista en torno, mira: todos esos se han reunido, vienen hacia ti; llegan tus hijos desde lejos, a tus hijas las traen en brazos. Entonces lo verás y estarás radiante; tu corazón se asombrará, se ensanchará, porque la opulencia del mar se vuelca sobre ti, y a ti llegan las riquezas de los pueblos. Te cubrirá una multitud de camellos, dromedarios de Madián y de Efá. Todos los de Saba llegan trayendo oro e incienso, y proclaman las alabanzas del Señor.

#### ► Salmo responsorial (71)

R. *Se postrarán ante ti, Señor, todos los pueblos de la tierra.*

#### ► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 3,2-3a.5-6)

Hermanos: Habéis oído hablar de la distribución de la gracia de Dios que se me ha dado en favor de vosotros, los gentiles. Ya que se me dio a conocer por revelación el misterio, que no había sido manifestado a los hombres en otros tiempos, como ha sido revelado ahora por el Espíritu a sus santos apóstoles y profetas: que también los gentiles son coherederos, miembros del mismo cuerpo, y partícipes de la misma promesa en Jesucristo, por el Evangelio.

#### ► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,1-12)

Habiendo nacido Jesús en Belén de Judea, en tiempos del rey Herodes, unos magos de Oriente se presentaron en Jerusalén preguntando: «¿Dónde está el Rey de los judíos que ha nacido? Porque hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo».

Al enterarse el rey Herodes, se sobresaltó y toda Jerusalén con él; convocó a los sumos sacerdotes y a los escribas del país, y les preguntó dónde tenía que nacer el Mesías.

Ellos le contestaron: «En Belén de Judea, porque así lo ha escrito el profeta: "Y tú, Belén, tierra de Judá, no eres ni mucho menos la última de las poblaciones de Judá, pues de ti saldrá un jefe que pastoreará a mi pueblo Israel"».

Entonces Herodes llamó en secreto a los magos para que le precisaran el tiempo en que había aparecido la estrella, y los mandó a Belén, diciéndoles: «Id y averiguad cuidadosamente qué hay del niño y, cuando lo encontréis, avisadme, para ir yo también a adorarlo».

Ellos, después de oír al rey, se pusieron en camino y, de pronto, la estrella que habían visto salir comenzó a guiarlos hasta que vino a pararse encima de donde estaba el niño. Al ver la estrella, se llenaron de inmensa alegría. Entraron en la casa, vieron al niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron; después, abriendo sus cofres, le ofrecieron regalos: oro, incienso y mirra. Y habiendo recibido en sueños un oráculo, para que no volvieran a Herodes, se retiraron a su tierra por otro camino.